

Jeden věřící „Ondra“ se mě na tréninku ptal: „A jak mám začít duchovní rozhovor s lidmi, kteří mě už dlouho znají? Máme církve na vesnici. Sousedi od mého dětství vědí, že jsme věřící, ale nikdy jsem jim neřekl nic víc. Neumím si představit, že bych na ně teď z ničeho nic vybalil něco o Ježíši.“

Chvilku jsme si o tom povídali, vymýšleli různé alternativy a pak si Ondra sám shrnul vsuvku, kterou by se svými sousedy mohl vyzkoušet: „Když se ho podle Trychtýře zeptám, jak se má, odpoví mi, že dobře nebo špatně, a já mu řeknu: ‚Uvědomil jsem si, jaká je to škoda, že jsem Ti dosud neřekl víc o tom, co zažívám s Ježíšem.‘ A pak můžu pokračovat zase podle Trychtýře: ‚Já když něco řeším, probírám to s Ježíšem a On vždycky něco vymyslí...‘“ Taky hledáš kroky pro situaci po celá léta nějak zaseknutou se známými nevěřícími, kterým jsi dosud neřekl nic víc? Vezmi si k ruce parťáka a zkuste spolu tvořit alternativy, co by se s tím dalo udělat. Nejlépe hned několik alternativ. Pak s modlitbou vyber tu nejlepší a tam venku ji s reálnými lidmi vyzkoušej. Následně ji trochu vylepši a znovu s někým dalším vyzkoušej.

A kdybyste si opravdu nevěděli rady, rádi budeme přemýšlet s Tebou...